

NESDB *Economic Outlook*

ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สาม และแนวโน้มปี 2546-2547

- เศรษฐกิจในไตรมาสที่สามฟื้นตัวจากผลกระทบโรคซาร์ส ด้วยแรงขับเคลื่อนของอุปสงค์ภายในประเทศเป็นสำคัญ
- ไตรมาสสุดท้ายของปี 2546 มีแนวโน้มขยายตัวได้สูงกว่าในไตรมาสที่สาม เนื่องจากการส่งออกทั้งสินค้าและบริการมีแนวโน้มขยายตัวได้เร็วขึ้น
- เศรษฐกิจมีแนวโน้มขยายตัวในอัตราร้อยละ 6.3 ในปี 2546 และร้อยละ 7.0-8.0 ในปี 2547

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

962 ถนนกรุงเกษม เขตป้อมปราบฯ กรุงเทพฯ 10100

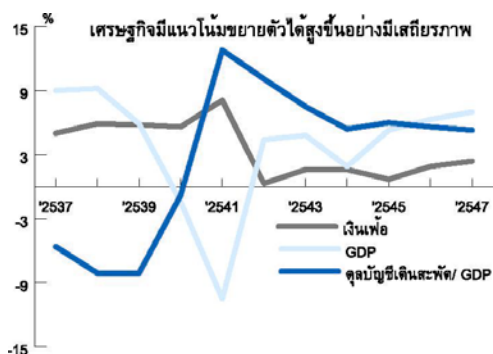
www.nesdb.go.th

ภาพรวม

เศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สาม ปี 2546 ขยายตัวร้อยละ 6.5 และสามไตรมาสแรกขยายตัวร้อยละ 6.3 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีที่แล้ว

คาดว่าตลอดปี 2546 เศรษฐกิจไทยจะขยายตัวประมาณร้อยละ 6.3 และอัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 1.9

ภาพรวมเศรษฐกิจ

ในไตรมาสที่สามเศรษฐกิจฟื้นตัวจากผลกระทบของโรคซาร์ส โดยขยายตัวร้อยละ 6.5 จากไตรมาสเดียวกันปี 2545 และขยายตัวร้อยละ 7.1 ต่อปีจากไตรมาสที่สอง ซึ่งเป็นการขยายตัวที่สูงขึ้น แสดงว่าเศรษฐกิจยังมีแนวโน้มขยายตัวได้ต่อเนื่อง ตามแรงสนับสนุนจากอุปสงค์ภายในประเทศโดยเฉพาะการลงทุนภาคเอกชนที่เร่งตัวเร็วขึ้น แม้ว่าการใช้จ่ายเพื่ออุปโภคและบริโภคจะเริ่มชะลอตัว ลักษณะของการขยายตัวในไตรมาสที่สามยังได้รับแรงสนับสนุนจากอุปสงค์ในประเทศเป็นสำคัญ เช่นเดียวกับในครึ่งแรกของปี

ปริมาณการส่งออกขยายตัวได้ช้าลงเป็นผลจากฐานปริมาณการส่งออกที่สูงในปี 2545 การขยายตัวของปริมาณการส่งออกในไตรมาสที่สามเปรียบเทียบกับปริมาณการส่งออกในไตรมาสที่สองก็ช้าลงเช่นกัน ในขณะที่ปริมาณการนำเข้าขยายตัวเร็วขึ้น สาขาบริการซึ่งได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคซาร์สเริ่มปรับตัวดีขึ้นบ้าง แต่ยังไม่สูงพอที่จะชดเชยในส่วนของปริมาณการส่งออกสินค้าที่ชะลอตัว นอกจากนั้น รายจ่ายด้านการท่องเที่ยวต่างประเทศของคนไทยเริ่มเพิ่มสูงขึ้นเช่นกัน

จากเครื่องชี้ทางเศรษฐกิจในเดือนตุลาคมทั้งทางด้านการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค การลงทุนและการส่งออกที่เพิ่มสูงขึ้น รวมทั้งจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นจากการประชุมสุดยอดผู้นำเอเปคในเดือนตุลาคม รวมทั้งความต้องการในตลาดอสังหาริมทรัพย์ที่เพิ่มขึ้นก่อนที่มาตรการลดหย่อนภาษีและอัตราค่าธรรมเนียมค่าโอนอสังหาริมทรัพย์จะสิ้นสุด ณ สิ้นเดือนธันวาคม

คาดว่าในไตรมาสสุดท้ายของปี 2546 เศรษฐกิจไทยจะยังขยายตัวได้ดี และทำให้ตลอดปีเศรษฐกิจขยายตัวประมาณร้อยละ 6.3 อัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 1.9 และอัตราการว่างงานเฉลี่ยทั้งปีประมาณร้อยละ 2.0 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลประมาณ 7.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. หรือร้อยละ 5.6 ของ GDP รวมทั้งทุนสำรองเงินตราต่างประเทศยังอยู่ในระดับสูงประมาณ 40.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ซึ่งสะท้อนถึงความสามารถของเศรษฐกิจ

ในปี 2547 คาดว่าเศรษฐกิจไทยจะขยายตัวในอัตราร้อยละ 7.0-8.0 สูงกว่าในปี 2546 โดยที่อุปสงค์ภายในประเทศจะยังเป็นแรงผลักดันของเศรษฐกิจที่สำคัญ การลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มขยายตัวได้เร็วขึ้น อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มสูงขึ้นเล็กน้อยเป็นร้อยละ 2.4

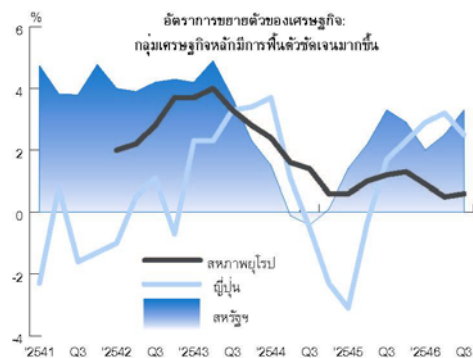
1. เศรษฐกิจไตรมาสที่สาม ปี 2546

เศรษฐกิจโดยรวมขยายตัวสูงขึ้น
(อัตราการเปลี่ยนแปลงจากช่วงปีที่ผ่านมา)

	2545			2546			Year
	ทั้งปี	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	
เศรษฐกิจโลก	3.0						3.2
สหรัฐอเมริกา	2.4	3.3	2.9	2.0	2.5	3.5	2.9
สหภาพยุโรป1/	1.0	1.2	1.3	0.9	0.5	0.6	0.8
กลุ่มยูโร	0.8	0.9	1.1	0.8	0.2	0.3	0.5
เยอรมนี	0.2	0.4	0.5	0.1	-0.3	-0.2	0.0
ญี่ปุ่น	0.1	1.7	2.3	2.9	3.2	2.5	2.7
ฮ่องกง	2.3	3.4	5.1	4.5	-0.5	4.0	3.0
สิงคโปร์	2.2	3.8	3.0	1.7	-4.1	1.0	0.5-1.0
เกาหลีใต้	6.3	5.8	6.8	3.7	1.9	2.3	3.0
ไต้หวัน	3.6	5.2	4.5	3.5	-0.1	4.2	3.1
อินโดนีเซีย	3.7	4.2	3.8	3.5	3.8	3.9	4.0
ฟิลิปปินส์	4.4	3.8	5.7	4.5	3.2	4.4	4.2-5.2
มาเลเซีย	4.1	5.8	5.4	4.6	4.4	5.1	4.5
ไทย	5.4	5.8	6.0	6.7	5.8	6.5	6.3
จีน	8.0	8.1	8.1	9.9	6.7	9.1	7.0

หมายเหตุ : ตัวเลขประมาณการมาจาก WEO (Oct 2003)-IMF , OECD , และ
หน่วยงานภาครัฐ

1/ EU15

1.1 เศรษฐกิจโลกไตรมาสที่สาม ปี 2546: ขยายตัวได้เร็วขึ้น

ในไตรมาสที่สามเศรษฐกิจโลกฟื้นตัวต่อเนื่องและขยายตัวได้เร็วขึ้นในทุกกลุ่มเศรษฐกิจซึ่งเป็นผลจากการดำเนินนโยบายการเงินและการคลังที่ผ่อนคลาย ยกเว้นเศรษฐกิจญี่ปุ่นที่ชะลอตัวเล็กน้อยในไตรมาสที่สาม แต่เป็นเพียงการปรับเข้าสู่การขยายตัวทางเศรษฐกิจตามศักยภาพการผลิตระยะปานกลางภายหลังจากที่เศรษฐกิจขยายตัวในอัตราเฉลี่ยประมาณร้อยละ 2.5 ในสี่ไตรมาสที่ผ่านมา

เศรษฐกิจสหรัฐฯ ได้รับแรงกระตุ้นจากการลดภาษีเพิ่มเติมที่เริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่เดือนกรกฎาคมที่ผ่านมา ประกอบกับผลของอัตราดอกเบี้ยที่ทรงตัวอยู่ในระดับต่ำและยังมีผลในการกระตุ้นความต้องการในตลาดอสังหาริมทรัพย์และสินค้าคงทนโดยเฉพาะรถยนต์ ทั้งนี้การบริโภคภาคเอกชนเป็นปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่การลงทุนภาคเอกชนมีการขยายตัวชัดเจนมากขึ้น รวมทั้งฐานะการส่งออกสุทธิที่ปรับตัวดีขึ้นช่วยสนับสนุนการขยายตัวในไตรมาสนี้

ในไตรมาสที่สามเศรษฐกิจสหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 3.5 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันปีที่แล้ว สูงกว่าร้อยละ 2.5 ในไตรมาสที่สอง หรือคิดเป็นการขยายตัวสูงถึงร้อยละ 8.2 ต่อปีจากไตรมาสที่สองซึ่งเป็นอัตราการขยายตัวที่สูงสุดนับตั้งแต่ปี 2527 การฟื้นตัวแข็งแกร่งขึ้นของเศรษฐกิจสหรัฐฯ มีส่วนช่วยให้การส่งออกของญี่ปุ่นและสหภาพยุโรปเพิ่มสูงขึ้น สำหรับการส่งออกของญี่ปุ่นนั้นได้รับแรงสนับสนุนจากการส่งออกไปยังประเทศจีนเป็นส่วนสำคัญอีกด้วย การลงทุนภาคเอกชนในประเทศญี่ปุ่นยังคงเพิ่มขึ้น ในขณะที่การลงทุนภาคเอกชนในสหภาพยุโรปยังคงลดลงแต่ด้วยอัตราที่ลดความรุนแรงลง

ในไตรมาสที่สาม**เศรษฐกิจญี่ปุ่น**ขยายตัวในอัตราร้อยละ 2.5 ต่ำกว่าร้อยละ 3.2 ในไตรมาสที่สอง สำหรับ**สหภาพยุโรป** เศรษฐกิจขยายตัวร้อยละ 0.6 สูงกว่าร้อยละ 0.5 ในไตรมาสที่สองเล็กน้อยเนื่องจากสถานการณ์ด้านการส่งออกปรับตัวดีขึ้น **เศรษฐกิจจีน**ฟื้นตัวจากผลกระทบจากการระบาดของโรคซาร์สในไตรมาสที่สองและกลับมาขยายตัวได้ในระดับสูงถึงร้อยละ 9.1 ในไตรมาสที่สาม จากการขยายตัวในระดับสูงของการใช้จ่าย การลงทุนภาคเอกชน และการส่งออกเช่นเดียวกับประเทศอื่นๆ ในเอเชีย เช่น ฮ่องกง ไต้หวัน สิงคโปร์ และมาเลเซีย ที่ฟื้นตัวจากผลกระทบ และขยายตัวได้สูงขึ้นใน

ไตรมาสที่สาม โดยที่ผลต่อเนื่องของการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลกมีความชัดเจนขึ้นดังจะเห็นได้จากแนวโน้มการส่งออกที่เพิ่มขึ้นในหลาย ๆ ประเทศ

สัญญาณการฟื้นตัวที่ดีในกลุ่มเศรษฐกิจต่าง ๆ คือ องค์ประกอบของการขยายตัวของเศรษฐกิจที่มีความทั่วถึงมากขึ้น โดยเฉพาะบทบาทของการลงทุนภาคเอกชนที่ช่วยสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจ ในกรณีของญี่ปุ่นและสหรัฐฯ นั้น การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวได้เร็วขึ้น อัตราการว่างงานที่ลดลงและการจ้างงานที่เพิ่มขึ้นมีความต่อเนื่องมากขึ้น และแรงกดดันต่อภาวะเงินฝืดเริ่มลดลงตามความต้องการสินค้าที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง รวมทั้งความเชื่อมั่นของนักธุรกิจได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงครึ่งหลังของปี

1.2 เศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สาม ปี 2546: ฟื้นตัวจากผลกระทบการระบาดของโรคซาร์สและขยายตัวได้สูงขึ้น

เศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สาม ปี 2546
ขยายตัวร้อยละ 6.5

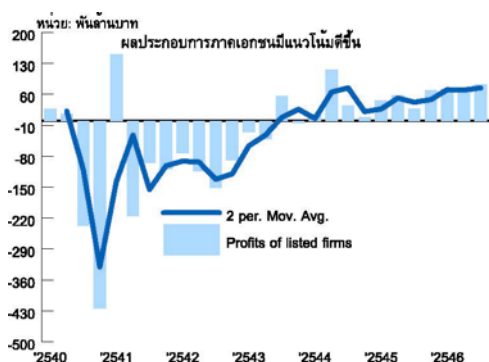
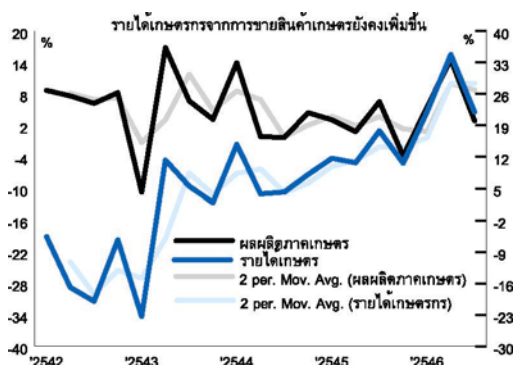

เศรษฐกิจไตรมาสที่สามปี 2546 ขยายตัวร้อยละ 6.5 สูงกว่าการขยายตัวในไตรมาสที่สองเล็กน้อย โดยที่ตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศที่ปรับฤดูกาลแล้วขยายตัวร้อยละ 7.1 ต่อปีจากไตรมาสที่ผ่านมา สูงกว่าการขยายตัวในไตรมาสที่สองซึ่งแสดงว่าเศรษฐกิจยังมีแนวโน้มขยายตัวได้ต่อเนื่อง

อย่างไรก็ตามแรงขับเคลื่อนจากอุปสงค์ภายในยังเป็นแหล่งที่มาของการขยายตัวที่สำคัญ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการสุทธิสนับสนุนการขยายตัวได้น้อยลงกว่าในไตรมาสที่ผ่านมา เนื่องจากปริมาณการส่งออกสินค้าขยายตัวได้ช้าลงในขณะที่ปริมาณการนำเข้าขยายตัวในอัตราเร่งมากขึ้น และการส่งออกบริการสุทธิที่ปรับตัวดีขึ้นยังไม่มากพอที่จะช่วยชดเชยส่วนของการส่งออกสินค้าที่ชะลอตัวลง

ด้านการผลิต

ขยายตัวทุกสาขาการผลิตยกเว้นสาขาภัตตาคารและโรงแรมที่หดตัวร้อยละ 1.3 ซึ่งเป็นผลต่อเนื่องจากการระบาดของโรคซาร์ส สาขาที่ขยายตัวได้ดีขึ้น ได้แก่ สาขาการเงินและสาขาก่อสร้าง และสาขาเกษตร แต่สาขาอุตสาหกรรมขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง โดยขยายตัวร้อยละ 9.0 ต่ำกว่าร้อยละ 11.1 ในไตรมาสที่สอง เนื่องมาจากฐานที่สูงในไตรมาสสาม ปี 2545

ด้านอุปสงค์:

การใช้จ่ายภาคเอกชนเริ่มชะลอตัว

การใช้จ่ายภาคเอกชนในไตรมาสที่สามที่ปรับฤดูกาลแล้วขยายตัวร้อยละ 0.8 ต่อปี ซึ่งเป็นอัตราการขยายตัวที่ชะลอลงมากเมื่อเทียบกับการขยายตัวร้อยละ 6.5 ในไตรมาสที่สอง ในขณะที่ขยายตัวร้อยละ 5.0 จากระยะเดียวกันของปีที่แล้ว ลดลงจากการขยายตัวร้อยละ 5.7 ในไตรมาสที่สองเช่นกัน ทั้งนี้เป็นการชะลอตัวภายหลังจากที่ขยายตัวในอัตราสูงต่อเนื่องตั้งแต่ครั้งหลังของปีที่แล้ว

จากการขยายตัวในอัตราสูงในครั้งแรกทำให้ในสามไตรมาสแรก การใช้จ่ายภาคเอกชนเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.8 **เงื่อนไขที่สนับสนุนการใช้จ่ายภาคเอกชน** ประกอบด้วย อัตราดอกเบี้ยต่ำ ความเชื่อมั่นของผู้บริโภค และเงื่อนไขด้านรายได้ที่เอื้ออำนวย เช่น รายได้เกษตรกรจากการขายพืชผลที่เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 22.0 ในไตรมาสที่สาม และการจ้างงานที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

การใช้จ่ายรัฐบาล ณ ราคาคงที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3 จากไตรมาสเดียวกันปีที่แล้ว ซึ่งเป็นผลจากการที่ค่าใช้จ่ายหมวดเงินเดือนและค่าจ้างเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.5 ในขณะที่ค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อลดลงร้อยละ 2.2

การลงทุนรวม

การลงทุนรวมขยายตัวร้อยละ 10.8 จากไตรมาสเดียวกันปีที่แล้ว สูงกว่าการขยายตัวร้อยละ 9.1 ในไตรมาสที่สอง โดยการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 16.5 และการลงทุนภาครัฐขยายตัวร้อยละ 1.7 เมื่อพิจารณาจากข้อมูลการลงทุนที่ปรับฤดูกาลแล้วจะเห็นว่าการลงทุนในไตรมาสที่สามขยายตัวจากไตรมาสที่สองถึงร้อยละ 25.8 ต่อปี เทียบกับร้อยละ 10.3 ในไตรมาสที่สอง แสดงว่าการลงทุนมีการขยายตัวในอัตราที่เร่งขึ้นมาก โดยเฉพาะการลงทุนภาคเอกชนเนื่องจากการใช้กำลังการผลิตที่เพิ่มขึ้นทั้งในกิจกรรมการผลิตเพื่อส่งออกและตลาดภายในประเทศ ผลประกอบการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งความเชื่อมั่นที่เพิ่มขึ้นเป็นแรงจูงใจในการขยายการลงทุน

ในสามไตรมาสแรกการลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.7 จากระยะเดียวกันของปีก่อน และการลงทุนรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.2

ภาคการค้าต่างประเทศ

ในไตรมาสที่สามมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.0 โดยราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.4 และปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.3 สินค้าที่ส่งออกเพิ่มขึ้นได้ดี ได้แก่ แผงวงจรไฟฟ้า รถยนต์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ หมวกคอมพิวเตอร์ และยางพารา เป็นต้น โดยที่การส่งออกไปยังตลาดหลัก ซึ่งประกอบด้วย ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป อาเซียนและจีน เพิ่มขึ้น แต่การส่งออกไปยังสหรัฐฯ ลดลงร้อยละ 5.5

ใน 10 เดือนแรกมูลค่าการส่งออกเท่ากับ 64,075 ล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.1 โดยราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.6 และปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.0

มูลค่าการนำเข้า เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.8 จากไตรมาสเดียวกันของปีที่แล้ว โดยที่ราคาและปริมาณ การนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.3 และ 4.1 ตามลำดับ ตามภาวะเศรษฐกิจและการลงทุนที่ขยายตัวซึ่งเป็นการนำเข้าเพิ่มขึ้นในทุกหมวด โดยเฉพาะสินค้าทุนและสินค้าวัตถุดิบที่เพิ่มขึ้นมาก

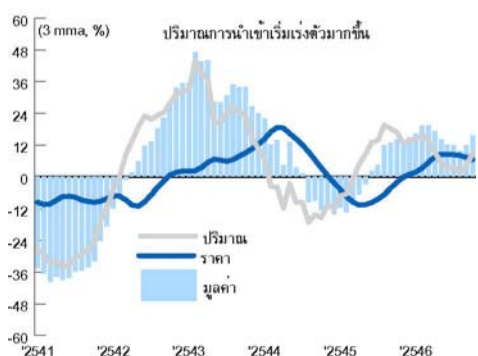
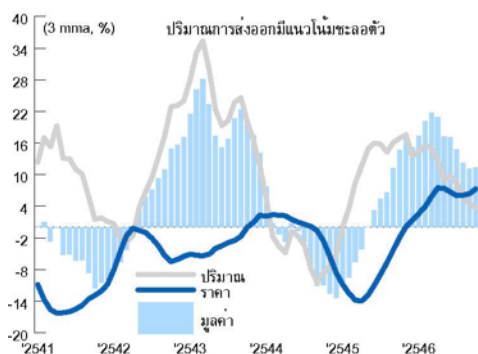
ใน 10 เดือนแรกมูลค่าการนำเข้าเท่ากับ 60,563 ล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.3 โดยราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.9 และปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.8

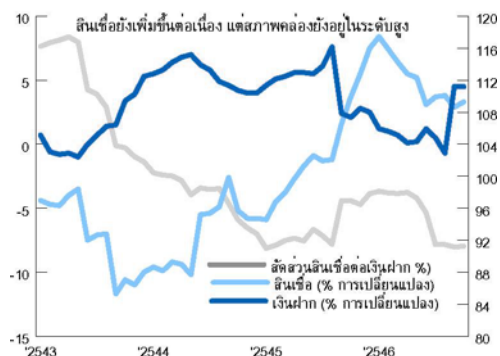
ดุลการค้าและดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล ในไตรมาสที่สาม ดุลการค้าเกินดุล 838 ล้านดอลลาร์ สรอ. และดุลบริการกลับมาเกินดุลในไตรมาสนี้จากการฟื้นตัวของการท่องเที่ยวภายหลังผลกระทบจากโรคซาร์ส ทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล 1,849 ล้านดอลลาร์ สรอ. และใน 10 เดือนแรกดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล 6,158 ล้านดอลลาร์ สรอ.

ด้านการเงิน:

สภาพคล่องในตลาดเงินยังอยู่ในระดับสูงแม้ว่าสินเชื่อก็จะเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

ในไตรมาสที่สามสินเชื่อยังคงเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยยอดคงค้าง ณ สิ้นเดือนกันยายนมีจำนวน 4,834.2 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9 จากช่วงเดียวกันของปี 2545 ส่วนใหญ่เป็นการเพิ่มขึ้นของสินเชื่อส่วนบุคคลทั้งเพื่อการอุปโภคบริโภคและเพื่อที่อยู่อาศัย สำหรับยอดเงินฝากคงค้างธนาคารพาณิชย์ ณ สิ้นเดือนกันยายนมีจำนวน 5,303.3 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.5 จากระยะเดียวกันของปีก่อน ซึ่งเป็นครั้งแรกที่เงินฝากเพิ่มขึ้นเร็วกว่าสินเชื่อ

ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา แต่เป็นเพียงเพราะฐานเงินฝาก ณ สิ้นเดือนกันยายน ปี 2545 ที่ต่ำเนื่องจากเป็นช่วงที่ประชาชนชำระค่าพันธบัตรช่วยชาติ

อย่างไรก็ตามโดยรวมสภาพคล่องยังอยู่ในระดับสูง โดยสัดส่วนสินเชื่อต่อเงินฝากเท่ากับร้อยละ 91 ทรงตัวมาตั้งแต่เดือนมิถุนายน อัตราดอกเบี้ยจึงยังอยู่ในระดับต่ำ โดยอัตราดอกเบี้ยซื้อคืนระยะ 7 และ 14 วัน เท่ากับ ร้อยละ 1.125 และ 1.25 ตามลำดับ

ค่าเงินบาทเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 39.95 ถึง 41.53 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในช่วงไตรมาสที่สาม ค่าเฉลี่ยอัตราแลกเปลี่ยนของไตรมาสเท่ากับ 41.27 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นเมื่อเทียบกับอัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ย 43.37 และ 42.21 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสที่แรกและไตรมาสที่สองของปี เนื่องจากเงินทุนไหลเข้าเพิ่มขึ้นตามความเชื่อมั่นในเศรษฐกิจไทย

หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในระบบสถาบันการเงินที่ไม่รวมสำนักงานวิเทศธนกิจและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ณ สิ้นไตรมาสสามมีมูลค่ารวมเบื้องต้นประมาณ 750.3 พันล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 15.3 ของสินเชื่รวม ลดลงเล็กน้อยจากร้อยละ 15.68 ณ สิ้นไตรมาสที่สอง

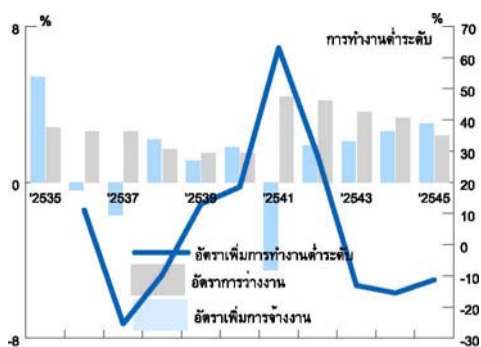
ตลาดทุน: มีการระดมทุนโดยผ่านตลาดทุนมากขึ้น

ในไตรมาสที่สาม ภาคเอกชนระดมทุนผ่านทางตราสารทุนออกใหม่เพิ่มขึ้น แต่โดยผ่านตราสารหนี้ออกใหม่ลดลง อย่างไรก็ตามยอดรวมทั้งการระดมทุนโดยผ่านทางตราสารหนี้และตลาดทุนออกใหม่มีมูลค่าทั้งสิ้น 292,986 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 12.2

ในตลาดหลักทรัพย์และตลาดตราสารหนี้ มูลค่าซื้อขายเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง โดย ณ สิ้นไตรมาสที่สามมูลค่าการซื้อขายเฉลี่ยต่อวันในตลาดหลักทรัพย์เท่ากับ 24,257 ล้านบาท และเพิ่มเป็น 28,047 ล้านบาท ณ สิ้นเดือนตุลาคม ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นจาก 461.82 ณ สิ้นไตรมาสที่สอง เป็น 578.98 ณ สิ้นไตรมาสที่สาม และเท่ากับ 674.45 ณ วันที่ 12 ธันวาคม ซึ่งเป็นการเคลื่อนไหวที่สะท้อนปัจจัยพื้นฐานเศรษฐกิจและความเชื่อมั่นในเศรษฐกิจที่ดีขึ้น

ด้านการคลัง: ดุลการคลังเกินดุล หนี้สาธารณะต่อ GDP ลดลง เหลือร้อยละ 49.4

ทั้งปีงบประมาณ 2546 จัดเก็บรายได้ได้ทั้งสิ้น 1,007.4 พันล้านบาท (รายได้สุทธิก่อนจัดสรรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) และมีงบประมาณที่เบิกจ่ายไปแล้วทั้งสิ้น 898.3 พันล้านบาท หรือร้อยละ 89.84 จากงบประมาณทั้งสิ้น 999.9 พันล้านบาท ทำให้ดุลงบประมาณประจำปีงบประมาณ 2546 เกินดุลทั้งสิ้น 109.2 พันล้านบาท และทำให้ดุลการดำเนินงานรวมภาครัฐบาลเกินดุล 195.4 พันล้านบาท สูงกว่าปีงบประมาณ 2545 ซึ่งขาดดุลจำนวน 85.4 พันล้านบาท

การจ้างงาน: สถานการณ์ด้านการจ้างงานดีขึ้น

ในไตรมาสสาม การจ้างงานเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง อัตราการว่างงานลดลง และการจ้างงานต่ำระดับลดลง นอกจากนี้จะเห็นว่าตำแหน่งงานว่างเพิ่มมากขึ้น เครื่องชี้เหล่านี้สะท้อนถึงเงื่อนไขด้านรายได้และกำลังซื้อของประชาชนที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตามสัดส่วนของตำแหน่งงานว่างต่อจำนวนผู้ลงทะเบียนหางานทำที่สูงกว่าสัดส่วนตำแหน่งงานว่างต่อการบรรจุนาน แสดงว่าบริษัทเอกชนมีความระมัดระวังในการคัดเลือกมากกว่าในอดีต

ในไตรมาสที่สามมีการว่างงาน 549,000 คน เป็นอัตราการว่างงานร้อยละ 1.5 และการจ้างงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6 จากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ:

เศรษฐกิจมีเสถียรภาพ โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ในระดับต่ำเท่ากับร้อยละ 1.9 ในไตรมาสที่สามดัชนีราคาผู้บริโภคโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นตามราคาหมวดอาหาร และหมวดขนส่งและสื่อสาร เป็นหลัก และเท่ากับร้อยละ 1.7 ใน 11 เดือนแรกของปี อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานไม่มีการเปลี่ยนแปลงในไตรมาสที่สาม และเท่ากับร้อยละ 0.2 ใน 11 เดือนแรกของปี

ทุนสำรองเงินตราต่างประเทศ เท่ากับ 40.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เทียบเท่าประมาณ 3.3 เท่าของหนี้ต่างประเทศระยะสั้น

ความเชื่อมั่นในเศรษฐกิจไทยเพิ่มขึ้นต่อเนื่องจะเป็นปัจจัยสนับสนุนการใช้จ่ายและการลงทุน ความเชื่อมั่นที่ดีขึ้นสะท้อนทั้งในผลการสำรวจความเชื่อมั่นผู้บริโภค ความเชื่อมั่นนักธุรกิจ การปรับอันดับความน่าเชื่อถือดีขึ้นโดยบริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถือต่าง ๆ ในตราสารทางการเงินที่ออกโดยสถาบันการเงินของไทย บริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถือทั้งมูดีส์ และสแตนดาร์ดแอนด์ปัวส์ ได้ปรับอันดับความน่าเชื่อถือของตราสารหนี้ระยะยาวสกุลเงินต่างประเทศของธนาคาร

พาณิชย์ใหญ่ดีขึ้น ซึ่งประกอบด้วย ธนาคารกรุงเทพ กรุงไทย กสิกรไทยและธนาคารไทยพาณิชย์ ในขณะที่บริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถือฟิทิบบคาได้ปรับอันดับความน่าเชื่อถือตราสารหนี้ระยะยาวของประเทศทั้งสกุลเงินบาทและสกุลต่างประเทศดีขึ้น รวมทั้งสถาบัน WEF และ IMD ได้ปรับอันดับความสามารถในการแข่งขันของไทยสูงขึ้น

ลำดับขีดความสามารถในการแข่งขัน

	2543	2544	2545	2546
IMD	13	14	13	10
WEF			37	32

ที่มา: IMD และ WEF

หมายเหตุ: * IMD จัดกลุ่มใหม่ในปี 2546 โดยแยกเป็น 2 กลุ่มคือ

กลุ่มที่มีประชากรมากกว่า 20 ล้านคนและน้อยกว่า 20 ล้านคน

โดยประเทศไทยถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มที่มีประชากรมากกว่า 20 ล้านคน

การจัดอันดับความน่าเชื่อถือของสถาบันการเงิน

	Moody's		S&P's		Fitch		R&I	
	LT	ST	LT	ST	LT	ST	LT	ST
2545	Baa3 [^]	NP	BBB- [^]	A-3 [^]	BBB- [^]	F3	BBB [^]	a-2
2546	Baa1	P-2	BBB [^]	A-2 [^]	BBB	F3	BBB+	a-2

หมายเหตุ: 1.Moody's: Stable

2. Standard & Poor's: Positive

3. Fitch Rating: Stable

4. Japan Rating and Investment Information (R&I): Stable

5. [^] แสดงถึง แนวโน้มของเครดิตในระดับที่เป็นบวก (positive Outlook)

* แสดงถึง แนวโน้มของเครดิตในระดับที่เป็นลบ (Negative Outlook)

2. แนวโน้มเศรษฐกิจตลอดปี 2546

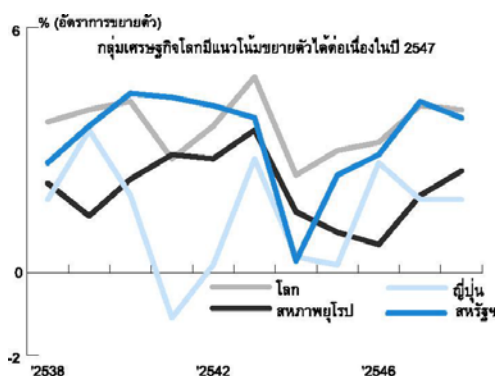
เศรษฐกิจไทยในสามไตรมาสแรกขยายตัวร้อยละ 6.3 โดยมาตรการรัฐบาล ความเชื่อมั่นของประชาชนและนักลงทุน อัตราดอกเบี้ย และเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ยังมีแนวโน้มสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ต่อไป รวมทั้งเงื่อนไขการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกยังมีแนวโน้มดีขึ้น โดยเฉพาะการฟื้นตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ และญี่ปุ่นที่มีแนวโน้มชัดเจนขึ้น ซึ่งจะเป็นปัจจัยบวกต่อการส่งออกและการท่องเที่ยวของไทย กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี ยังคงเป็นการใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชน แม้ว่าการใช้จ่ายภาคเอกชนเริ่มจะมีสัญญาณการขยายตัวในอัตราที่ช้าลง แต่การลงทุนเอกชนที่มีแนวโน้มขยายตัวได้เร็วขึ้นจะช่วยรับช่วงการกระตุ้นเศรษฐกิจ นอกจากนี้ข้อมูลล่าสุดแสดงว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในไตรมาสสุดท้าย ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในช่วงการประชุมสุดยอดผู้นำเอเปค

ดังนั้นคาดว่าเศรษฐกิจไทยปี 2546 จะขยายตัวร้อยละ 6.3 ปรับเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ 5.8-6.2 ซึ่งประกาศเมื่อวันที่ 15 กันยายน ที่ผ่านมา ทั้งนี้การปรับประมาณการได้สะท้อนถึงการลงทุนภาคเอกชนและปริมาณการส่งออกที่มีแนวโน้มดีขึ้นกว่า

ที่คาดไว้เดิม อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยทั้งปีจะเท่ากับร้อยละ 1.9 อัตราการว่างงานเฉลี่ยประมาณร้อยละ 2.0 ดุลบัญชีเดินสะพัดยังคงเกินดุล คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5.6 ของ GDP และทุนสำรองเงินตราต่างประเทศอยู่ที่ระดับประมาณ 40.5 พันล้านดอลลาร์

3. เงื่อนไขและปัจจัยทางเศรษฐกิจปี 2547

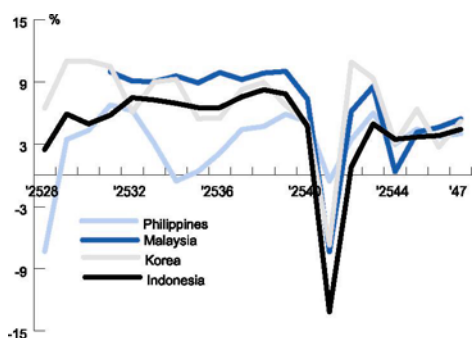
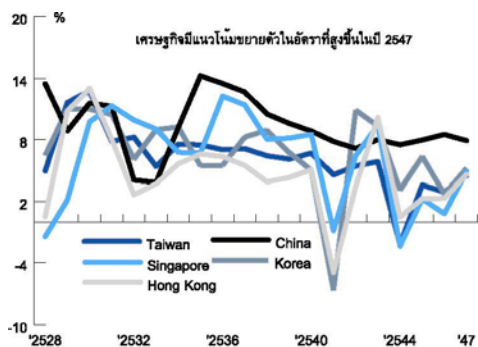
3.1 แนวโน้มเศรษฐกิจโลกปี 2547

(1) เศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มขยายตัวในอัตราที่สูงกว่าในปี 2546 เศรษฐกิจสหรัฐฯ ญี่ปุ่น รวมทั้งเศรษฐกิจในกลุ่มสหภาพยุโรปมีแนวโน้มดีขึ้นตามลำดับ โดยที่ในกลุ่มสหภาพยุโรปภาคการส่งออกที่ปรับตัวดีขึ้นตามเศรษฐกิจของสหรัฐฯ จะส่งผลต่อเนื่องต่อการใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชนมากขึ้น ในปี 2547 เศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 4.1 และอัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 2.0 ซึ่งเป็นการปรับตัวสูงขึ้นเพียงเล็กน้อย เนื่องจากกำลังการผลิตส่วนเกินในประเทศต่าง ๆ ยังอยู่ในระดับสูงและประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะในสหรัฐฯ มีการปรับตัวในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมากขึ้น

(2) เครื่องชี้ที่แสดงว่าเศรษฐกิจของสหรัฐฯ ซึ่งเป็นเครื่องจักรขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลกที่สำคัญ มีแนวโน้มฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วย การขาดดุลบัญชีเดินสะพัดของสหรัฐฯ เริ่มมีการปรับตัวดีขึ้นโดยเป็นผลจากค่าเงินดอลลาร์ สรอ. ที่อ่อนตัวลง การฟื้นตัวของเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งมากขึ้นสร้างความมั่นใจและบรรยากาศทางการตลาดดีขึ้น ทำให้การใช้จ่ายภาคเอกชนยังคงเพิ่มขึ้นและช่วยกระตุ้นกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และที่สำคัญคือการลงทุนเอกชนที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่องในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา

นอกจากนี้ประสิทธิภาพแรงงานของสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและเร็วขึ้น ทำให้แรงกดดันต่อราคาสินค้ายังไม่มากแม้ว่าเศรษฐกิจจะเร่งตัวมากขึ้น ประสิทธิภาพแรงงานที่เพิ่มขึ้นนอกจากจะสะท้อนถึงความยืดหยุ่นของตลาดแรงงานแล้วยังสะท้อนถึงการเพิ่มประสิทธิภาพและการปรับปรุงกิจการของภาคเอกชน รวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากการลงทุนในเทคโนโลยีสารสนเทศในระดับสูงเป็นระยะเวลาดูแลต่อเนื่องกันหลายปีก่อนช่วงเศรษฐกิจชะลอตัวในปี 2544

(3) เศรษฐกิจกลุ่มสหภาพยุโรป อุปสงค์ภายในประเทศมีแนวโน้มดีขึ้นจากผลต่อเนื่องจากการส่งออกที่เพิ่มขึ้นและความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและนักลงทุนที่ปรับตัวดีขึ้น ตามภาวะเศรษฐกิจที่ฟื้นตัว และสถานการณ์ด้านการจ้างงานที่ปรับตัวดีขึ้น คาดว่าในปี 2547 เศรษฐกิจของกลุ่มสหภาพยุโรปจะขยายตัวประมาณร้อยละ 1.9 สูงกว่าร้อยละ 0.8 ในปี 2546

(4) เศรษฐกิจในกลุ่มประเทศเอเชีย การส่งออกมีแนวโน้มขยายตัวตามภาวะเศรษฐกิจโลกที่ฟื้นตัว ในขณะที่มาตรการด้านการเงินและการคลังในประเทศต่างๆ ยังผ่อนคลาย เพื่อรักษาความต่อเนื่องของการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะเริ่มต้น

3.2 ปัจจัยบวกสำหรับเศรษฐกิจไทย

(1) การฟื้นตัวต่อเนื่องของเศรษฐกิจโลกจะส่งผลดีต่อการส่งออก โดยกลุ่มสินค้าที่จะได้รับประโยชน์จากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกซึ่งสนับสนุนโดยการลงทุนภาคเอกชนที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ได้แก่ กลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์สำนักงานและชิ้นส่วน และยางพารา นอกจากนี้ กลุ่มสินค้าที่ประเทศไทยมีความได้เปรียบในด้านคุณภาพและราคา เช่น เฟอร์นิเจอร์ เครื่องปรับอากาศ และอาหารกระป๋อง มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น รวมทั้งกลุ่มสินค้าที่พัฒนาภายใต้โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์มีแนวโน้มขยายตลาดในต่างประเทศได้มากขึ้น

(2) อัตราดอกเบี้ยต่ำสนับสนุนการใช้จ่ายและการลงทุน อัตราดอกเบี้ยยังมีแนวโน้มทรงตัวอยู่ในระดับต่ำตลอดช่วงปี 2547 เนื่องจากสภาพคล่องทางการเงินอยู่ในระดับสูง ประกอบกับดุลบัญชีเดินสะพัดยังเกินดุลและเงินทุนไหลเข้ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น อัตราดอกเบี้ยต่ำจะยังเป็นปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการใช้จ่ายและการลงทุนได้ต่อไปในภาวะที่ความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและนักลงทุนอยู่ในเกณฑ์ดี จะเห็นว่าในช่วง 3 ไตรมาสแรกของปี 2546 นี้ สินเชื่อธนาคารพาณิชย์ที่ให้กับผู้บริโภคและกลุ่มธุรกิจสำคัญเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง เช่น ด้านการส่งออก เพื่อการพาณิชย์ ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และโรงแรม และภาคการเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ซึ่งคาดว่าจะเป็สินเชื่อเพื่อจุดประสงค์ในการลงทุนและเป็นทุนดำเนินการ

(3) มาตรการรัฐบาลเพื่อสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วย

(3.1) มาตรการส่งเสริมการส่งออก เช่น

- การจัดทำข้อตกลงทางการค้าทวิภาคีกับประเทศต่างๆ อาทิ ประเทศจีน ที่มีผลในทางปฏิบัติแล้วในกลุ่มผักและผลไม้ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2546 เขตการค้าเสรีไทย-อินเดีย จะเริ่มมีผลตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2547 โดยมีสินค้าลดภาษีเบื้องต้นรวมทั้งสิ้น 84 รายการ ครอบคลุมหมวดผลไม้ เช่น ลำไย เงาะ มังคุด ข้าวสาลี อาหารกระป๋อง หมวดอัญมณี เม็ดพลาสติก เครื่องปรับอากาศ และส่วนประกอบ เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ เพอร์นิเจอร์ เป็นต้น สินค้าเหล่านี้จะทยอยลดภาษีลงร้อยละ 50 ในปี 2547 ลดลงร้อยละ 75 ในปี 2548 เหลืออัตราร้อยละ 0 ในปี 2549 เป็นต้น

ข้อตกลงเขตการค้าเสรีดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะเป็นเงื่อนไขดึงดูดการลงทุนด้วยเช่นกัน เช่น สถิติขอรับการส่งเสริมการลงทุนแสดงว่านักลงทุนจีนมีความสนใจที่จะเข้ามาลงทุนเพิ่มมากขึ้น และได้รับอนุมัติการส่งเสริมการลงทุนด้านอุตสาหกรรมเกษตร เคมี พลาสติก อิเล็กทรอนิกส์ ไปในช่วงปี 2546 ซึ่งคาดว่าจะเริ่มดำเนินการได้ในปี 2547

- การส่งเสริมผู้ประกอบการไทยให้ปรับตัวไปผลิตสินค้าที่มีคุณภาพสูงขึ้นเพื่อเจาะตลาดกลุ่มบน ตัวอย่างการปรับตัวที่ชัดเจนคือ สินค้าประเภทของเล่นที่ไม่สามารถแข่งขันในกลุ่มสินค้าไฮเทค และไม่สามารถแข่งขันกับจีนในกลุ่มสินค้าราคาถูกได้ ดังนั้นผู้ผลิตจึงหันไปสู่ตลาดสินค้าของเล่นเพื่อการศึกษาแทน

(3.2) มาตรการรัฐบาลเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมและการลงทุน อาทิ

- มาตรการส่งเสริมการลงทุนโดยคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เช่น การเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขและระเบียบการขอรับส่งเสริมการลงทุนใหม่ จากที่เน้นเป็นเขต 1 ถึงเขต 3 และได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีไปตามโซน เป็นเกณฑ์

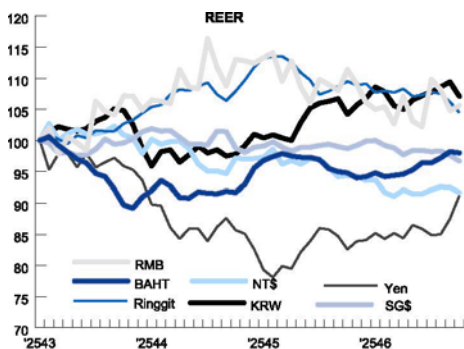
ใหม่ที่จะเน้นกลุ่มอุตสาหกรรมหลัก 5 อุตสาหกรรม ได้แก่ อุตสาหกรรมแฟชั่น เกษตร ยานยนต์ ไอซีที และบริการ ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง เช่น โลจิสติก โรงเรียนนักร้องแบบ ฯลฯ โดยนักลงทุนต่างชาติที่เป็นเป้าหมาย คือ อเมริกาเหนือ สหภาพยุโรป จีน ญี่ปุ่น เกาหลี อาเซียนและอินเดีย

- **ข้อตกลงเขตการค้าเสรีของไทยและมาตรการส่งเสริมและสิทธิประโยชน์ด้านภาษีเพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตรถยนต์แห่งเอเชีย** โดยเฉพาะภาษีสรรพสามิตรถยนต์ที่จะมีการปรับลงในอนาคต รวมทั้งปรับปรุงสิทธิประโยชน์ด้านการลงทุน ที่กำหนดให้ผู้ผลิตรถยนต์ต่างชาติที่จะเข้ามาลงทุนในเมืองไทย ต้องมีการถ่ายทอดเทคโนโลยี การพัฒนา และการออกแบบ รวมทั้งการจูงใจให้ผู้ผลิตชิ้นส่วนต่างๆ เข้ามาลงทุนด้วย เพื่อเพิ่มมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมยานยนต์ จะเป็นปัจจัยกระตุ้นการลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน เช่น บริษัท ฟอร์ด และโตโยต้า มีแผนที่จะขยายการลงทุนเพิ่มในปี 2547

(3.3) การสำรองการใช้จ่ายรัฐบาลภายใต้งบกลาง จำนวน 130,000 ล้านบาทจะช่วยเพิ่มการลงทุนภาครัฐและกระตุ้นการใช้จ่ายในประเทศ ซึ่งส่วนหนึ่งจะใช้ในโครงการเกษียณอายุก่อนกำหนด และการจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพล่วงหน้า สำหรับข้าราชการบำนาญ เป็นต้น

(3.4) การแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ที่จะเริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม ปี 2547 โดยธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ร่วมกับ 4 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร (ส.ป.ก.) กรมส่งเสริมสหกรณ์ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ และกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช เพื่อให้ความช่วยเหลือประชาชนในการแปลงสินทรัพย์ที่มีอยู่เป็นหลักประกันในการกู้เงิน เพื่อนำเงินไปขยายกิจการให้เติบโตต่อไป จะมีผลต่อการขยายตัวของกิจการขนาดเล็กและขนาดย่อม

3.3 ปัจจัยเสี่ยง

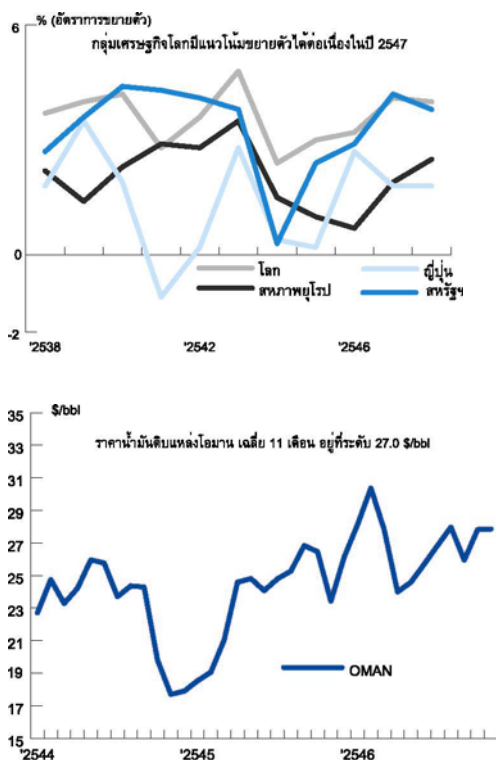
ในปี 2547 ปัจจัยภายนอกมีความไม่แน่นอนอยู่บ้าง ในเรื่องความไม่สมดุลทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ กับจีนที่อาจจะส่งผลให้เงินจ๊าเป็นต้องปรับค่าเงินให้สูงขึ้นตามแรงกดดันของสหรัฐฯ โดยเงินมีแนวโน้มที่จะใช้นโยบายการเงินที่เข้มงวดมากขึ้นเพื่อลดความร้อนแรงของการลงทุนในขณะที่สถาบันการเงินในประเทศจีนยังอ่อนแอ การชะลอตัวของเศรษฐกิจจีนจะเป็นข้อจำกัดต่อการส่งออกของไทยได้ โดยเฉพาะในช่วงที่ผ่านมามีค่าเงินที่แท้จริง (Real effective exchange rate: REER) ของไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเร็วกว่าประเทศอื่นในภูมิภาค ซึ่งส่วนหนึ่งสะท้อนปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น รวมทั้งต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ราคาสินค้าเกษตรที่มีแนวโน้มชะลอตัวอาจจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้จ่ายของครัวเรือนเกษตรบ้าง จะเห็นว่าราคาสินค้าเกษตรโดยเฉลี่ยเริ่มเพิ่มขึ้นในอัตราที่ชะลอลงในช่วงเดือนสิงหาคมถึงตุลาคมปีนี้ โดยที่ราคามันสำปะหลังในประเทศลดลงและราคาข้าวโพดในตลาดโลกลดลง คาดว่าราคาสินค้าเกษตรเฉลี่ยในตลาดโลกจะเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 1.5-2.0 เทียบกับที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.0 ในปี 2546 และร้อยละ 7.0 ในปี 2545 อย่างไรก็ตามราคายางพารายังคงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอัตราสูงตามภาวะตลาดรถยนต์ในประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะในสหรัฐฯ จีน และตลาดเอเชีย

4. แนวโน้มเศรษฐกิจปี 2547

เศรษฐกิจคาดว่าจะขยายตัวในอัตราร้อยละ 7.0-8.0 โดยที่การลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มเร่งตัวได้เร็วขึ้นกว่าการบริโภคภาคเอกชนที่มีแนวโน้มปรับตัวเข้าสู่ระดับที่มีเสถียรภาพมากขึ้น การส่งออกยังเพิ่มขึ้นได้ต่อเนื่อง แต่การนำเข้ามีแนวโน้มขยายตัวเร็วกว่า การใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นการใช้จ่ายจากงบกลาง 130,000 ล้านบาทที่รัฐบาลได้ตั้งไว้

คาดว่าในปี 2547 ภาคธุรกิจเอกชนมีความมั่นคงมากขึ้น จากผลประกอบการที่ดีขึ้นต่อเนื่องตั้งแต่ครึ่งหลังปี 2543 ในกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์และเพิ่มขึ้นร้อยละ 58.7, 23.9 และ 170.4 ในสามไตรมาสแรก ปี 2546 สัดส่วนหนี้ต่อทุนเริ่มมีแนวโน้มลดลงอยู่ในระดับประมาณ 2 เท่าในปี 2545 จากระดับ 3-4 เท่าในช่วงปี 2539-2542 การแก้ปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มีแนวโน้มที่คืบหน้ามากขึ้นเนื่องจากเงื่อนไขภาวะเศรษฐกิจมีความเอื้ออำนวยมากขึ้น และธนาคารแห่งประเทศไทยได้มีมาตรการเพิ่มเติมเพื่อเร่งรัดการแก้ปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ซึ่งประกอบด้วย การแก้กฎหมายเพื่อให้กระบวนการขายทอดตลาดของกรมบังคับคดีรวดเร็วขึ้น การที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเข้ามาเป็นคนกลางเพื่อไกล่เกลี่ยระหว่างลูกหนี้กับเจ้าหนี้ ภายใต้กรอบการดำเนินงานของคณะกรรมการปรับโครงสร้างหนี้ รวมทั้งการตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์เพื่อรับซื้อทรัพย์สินรอการขายจากธนาคารพาณิชย์ไทย

สมมติฐานการประมาณการ ปี 2547

- (1) เศรษฐกิจโลก ขยายตัวร้อยละ 4.1 สูงกว่าร้อยละ 3.2 ในปี 2546 เนื่องจากผลของนโยบายการเงินและการคลังที่ผ่อนคลายเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ และผลต่อเนื่องจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในประเทศต่าง ๆ ที่มีผลต่อกันโดยผ่านทาง การส่งออก การลงทุน และการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลของการฟื้นตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ ต่อเศรษฐกิจญี่ปุ่น และเศรษฐกิจสหภาพยุโรป และจีน
- (2) ราคาน้ำมันดิบโอมาน เฉลี่ยเท่ากับ 26.5 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาเรล ลดลงเพียงเล็กน้อยจากบาเรลละ 27 ดอลลาร์ สรอ. ในปี 2546 เนื่องจากระดับสต็อกน้ำมันของกลุ่ม OECD ยังมีแนวโน้มอยู่ในระดับต่ำตลอดช่วงปี และยังมีแนวโน้มของการผลิตและการส่งออกจากอิรัก ในขณะที่เศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มขยายตัวสูงขึ้นในช่วงหลังของปี ซึ่งจะทำให้มีความต้องการเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ภายใต้ข้อสมมติฐานที่กลุ่มโอเปกคงโควตาการผลิตเท่ากับ 24.5 บาเรลต่อวัน
- (3) ราคาสินค้าส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.0 เทียบกับร้อยละ 6.0 ในปี 2546 โดยที่ราคาสินค้าส่งออกในทุกหมวดเพิ่มขึ้น เช่น ราคาสินค้าเกษตร ราคาสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ และราคาสินค้าอุตสาหกรรม แต่เป็นการเพิ่มขึ้นที่ช้าลงกว่าในปี 2546 เนื่องจากฐานราคาที่สูงขึ้นมากในปี 2546 อุปทานที่เพิ่มขึ้นตามราคาที่เพิ่มขึ้นและการแข่งขันด้านราคาของสินค้าจากประเทศจีนที่มีค่าจ้างแรงงานถูก ราคาสินค้านำเข้าโดยเฉลี่ยทั้งปี 2547 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 6.0 ลดลงจากร้อยละ 6.5 ในปี 2546 โดยที่ราคาเริ่มชะลอตัวตั้งแต่ช่วงครึ่งหลังปี 2546 จากการแข่งขันที่มากขึ้น

4.1 แนวโน้มเศรษฐกิจรายสาขา

การใช้จ่ายภาคเอกชน

การใช้จ่ายภาคเอกชนมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 5.7 โดยมีปัจจัยสนับสนุนได้แก่ อัตราดอกเบี้ยต่ำ การฟื้นตัวของตลาดหลักทรัพย์ และการจ้างงานที่ดีขึ้น รวมทั้งรายได้จากภาคเกษตรที่ยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะยางพารา และความเชื่อมั่นที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

การลงทุนภาคเอกชน

การลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 17.0 ในปี 2547 สูงกว่าการขยายตัวร้อยละ 16.5 ในปี 2546 เล็กน้อย ปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวการลงทุน ประกอบด้วย อัตราดอกเบี้ยต่ำ และภาวะที่หลายอุตสาหกรรมมีการใช้กำลังการผลิตในระดับสูง

และต้องมีการเพิ่มกำลังการผลิต รวมทั้งการลงทุนในการก่อสร้าง ที่ยังจะได้รับแรงสนับสนุนจากความต้องการที่อยู่อาศัยที่ยังมี แนวโน้มเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ผลประกอบการที่เพิ่มขึ้นตามลำดับ และมีความชัดเจนมากขึ้น และความเชื่อมั่นที่ดีขึ้น ก็เป็นปัจจัย สนับสนุนที่สำคัญ และคาดว่าพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้นจะ ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศได้มากขึ้น

การใช้จ่ายภาครัฐบาลและการลงทุนภาครัฐ

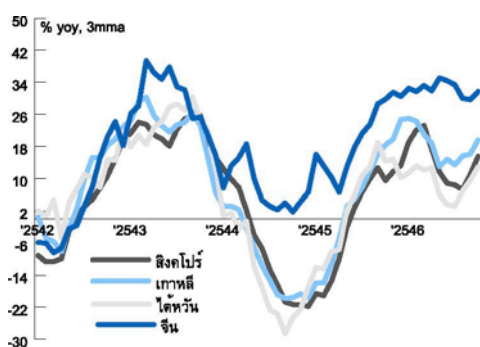
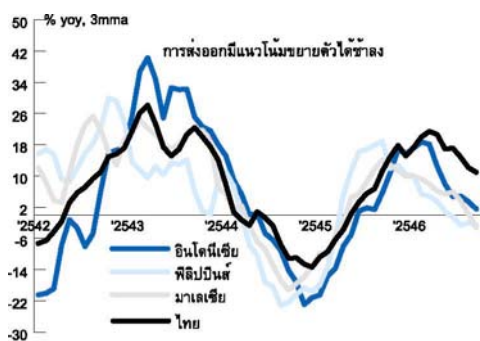
การใช้จ่ายภาครัฐบาลเพื่ออุปโภคและบริโภค ณ ราคาคงที่ เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8 จากที่ลดลงร้อยละ 1.2 ในปี 2546 และการลงทุน ภาครัฐเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2 จากที่ลดลง 6.0

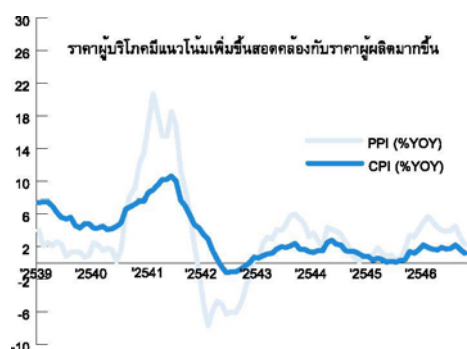
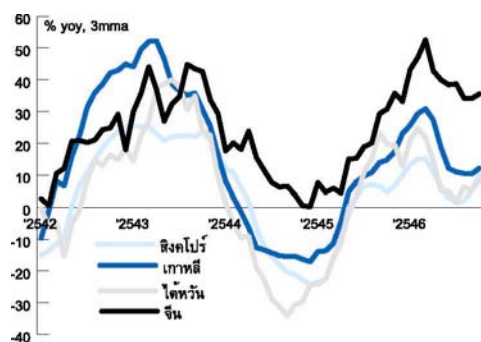
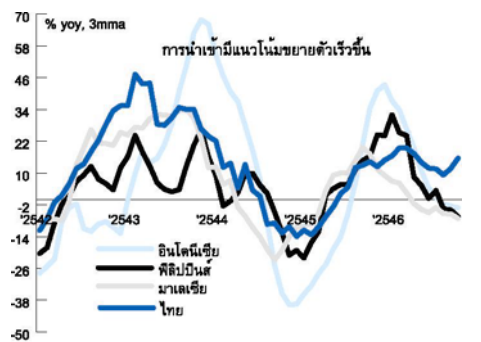
การส่งออกสินค้าและบริการ

การส่งออกทั้งปี 2547 มีมูลค่าเท่ากับ 88.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.0 เนื่องจากเศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มขยายตัวสูง ขึ้นและเป็นผลดีต่อการส่งออกของไทย รวมทั้งการตกลงทางการค้า ระหว่างประเทศไทยกับจีนและไทยกับอินเดีย อย่างไรก็ตาม เป็นการขยายตัวที่ต่ำกว่าร้อยละ 16 ในปี 2546 เนื่องจากฐานการ ส่งออกที่สูงขึ้นมากในปี 2546 และราคาสินค้ามีแนวโน้มชะลอตัว ทั้งนี้ข้อจำกัดหรือความเสี่ยงของการส่งออกของไทยในปี 2547 คือ แนวโน้มเศรษฐกิจชะลอตัวในจีนทั้งจากการปรับค่าเงินให้แข็ง ขึ้นและการดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดมากขึ้น และคุณภาพ สินค้าโดยเฉพาะกลุ่มอาหาร

ในปี 2547 มูลค่า ราคา และปริมาณการส่งออก เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.0 5.0 และ 9.0 ตามลำดับ เทียบกับที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.0 6.0 และ 10.0 ในปี 2546 โดยที่การส่งออกในช่วงครึ่งหลังจะ ขยายตัวในอัตราต่ำกว่าในช่วงต้นปี เนื่องจากมีฐานการส่งออกที่สูงในครึ่งหลังปีที่แล้ว

สำหรับรายรับบริการ ณ ราคาคงที่ ตลอดปีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.0 จากที่ลดลงร้อยละ 4.0 ในปี 2546 เนื่องจากเศรษฐกิจโลก มีแนวโน้มดีขึ้นและมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ดำเนินการ อย่างต่อเนื่องทำให้รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น การส่งออก สินค้าและบริการ ณ ราคาคงที่ จะขยายตัวร้อยละ 7.3

การนำเข้าสินค้าและบริการ

การนำเข้ามีมูลค่า 83.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.0 โดยที่ปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.0 และราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.0 ซึ่งเป็นการขยายตัวที่สูงกว่าในปี 2546 เนื่องจากการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวมากขึ้น และภาวะเศรษฐกิจที่ดีขึ้นตามลำดับ ทำให้ความต้องการสินค้านำเข้าเพิ่มขึ้นทุกหมวด โดยเฉพาะในหมวดสินค้าทุนและสินค้าวัตถุดิบ และสินค้าอุปโภคบริโภค

การนำเข้าบริการ ณ ราคาคงที่ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.0 ตามทิศทางเศรษฐกิจและการเดินทางไปต่างประเทศของคนไทยที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นการนำเข้าสินค้าและบริการ ณ ราคาคงที่ ในปี 2547 จึงเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.7 สูงกว่าร้อยละ 6.4 ในปี 2546

ดุลการค้าและดุลบัญชีเดินสะพัด

ดุลการค้ามีแนวโน้มเกินดุลประมาณ 5.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เท่ากับการเกินดุลในปี 2546 แม้ว่าการนำเข้าจะเร่งตัวมากขึ้นและราคานำเข้าเพิ่มขึ้นมากกว่าราคาสินค้าออก สถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวมีแนวโน้มดีขึ้นและทำให้ดุลบริการเกินดุลสูงกว่าในปี 2546 ทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลประมาณ 8.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. หรือประมาณร้อยละ 5.3 ของ GDP เทียบกับการเกินดุล 7.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. หรือร้อยละ 5.6 ของ GDP ในปี 2546

อัตราเงินเฟ้อ

เท่ากับร้อยละ 2.4 สูงกว่าร้อยละ 1.9 ในปี 2546 เนื่องจากราคาสินค้ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจและต้นทุนวัตถุดิบการผลิตและค่าแรงงานที่เริ่มปรับเพิ่มขึ้น ราคาสินค้าที่เพิ่มขึ้นมากเป็นหมวดอาหารและเครื่องดื่ม แต่ราคาหมวดที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่มยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นไม่มากเนื่องจากค่าเช่าและการตกแต่งบ้านซึ่งมีน้ำหนักมากที่สุดหมวดนี้ลดลง ประกอบกับค่าเงินบาทที่มีแนวโน้มแข็งค่าขึ้น ทำให้ต้นทุนสินค้านำเข้าในรูปเงินบาทเพิ่มขึ้นไม่มากนัก

5. เศรษฐกิจปี 2547: กรณีเป้าหมาย

เป้าหมายการขยายตัวทางเศรษฐกิจร้อยละ 8.0 อยู่บนเงื่อนไขการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 20.0 และมูลค่าการส่งออกขยายตัวร้อยละ 15.0 หรือเป็นมูลค่าการส่งออกเดือนละ 7,430 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. นอกจากนั้นต้องเร่งรัดการดำเนินมาตรการในการเพิ่มประสิทธิภาพของภาครัฐและการปรับตัวของภาคเอกชนที่ทำให้ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น และพึงพิงการนำเข้าในการผลิตน้อยลง การเกินดุลการค้าจึงไม่ลดลงจากกรณีแนวโน้ม ซึ่งสถานการณ์ด้านการส่งออกและการลงทุนที่ดีขึ้นจะส่งผลต่อการจ้างงาน รายได้ และการใช้จ่ายในที่สุด ในกรณีนี้การใช้จ่ายภาคเอกชน ณ ราคาคงที่จะเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.9 อย่างไรก็ตามในกรณีนี้แรงกดดันต่อราคาสินค้าจะสูงขึ้นเป็นอัตราเงินเฟ้อร้อยละ 2.6

6. ประเด็นการบริหารเศรษฐกิจส่วนรวม

ในขณะที่เศรษฐกิจขยายตัวเร็วขึ้นรัฐบาลจะต้องระมัดระวังในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจอย่างรอบคอบ โดยต้องติดตามความเคลื่อนไหวของราคาในตลาดต่าง ๆ อย่างใกล้ชิด และสร้างระบบเตือนภัยในด้านต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันการเก็งกำไรและภาวะฟองสบู่ที่จะมีผลให้การใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชนต้องชะงักไปในที่สุด และจะต้องให้ลำดับความสำคัญในเรื่องการแก้ปัญหาความยากจน การกระจายรายได้ และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อให้สามารถสร้างพื้นฐานการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งได้อย่างแท้จริงในระยะยาว

การสร้างระบบเตือนภัยด้านต่าง ๆ เช่น ด้านอสังหาริมทรัพย์ เพื่อป้องกันมิให้เกิดการเก็งกำไรและภาวะฟองสบู่ของตลาดอสังหาริมทรัพย์ ต้องมีองค์ประกอบทั้งทางด้านอุปสงค์ อุปทาน และราคา ในแต่ละส่วนของตลาด (market segment) รวมทั้งตัวชี้วัดที่สะท้อนถึงการเก็งกำไร อาทิ สินเชื่อที่อยู่อาศัยจากสถาบันการเงินรวม จำนวนบ้านว่าง และราคาบ้านต่อค่าเช่าหรือต่อรายได้ ดัชนีตลาดหลักทรัพย์หมวดก่อสร้างและอสังหาริมทรัพย์ และสินเชื่อที่อยู่อาศัยเฉลี่ยต่อราย เป็นต้น

การสร้างระบบการติดตามภาวะตลาดหลักทรัพย์เพื่อป้องกันพฤติกรรมการปั่นราคาและการเก็งกำไร เช่น การศึกษาความสัมพันธ์ของความเคลื่อนไหวตลาดหลักทรัพย์กับสถานการณ์ด้านการผลิตและการค้าซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของแต่ละอุตสาหกรรมที่จะสะท้อนในดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ และการติดตามพฤติกรรมการซื้อขายของกลุ่มนักลงทุนประเภทต่าง ๆ การศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบของภาวะตลาดหลักทรัพย์ต่อการใช้จ่ายครัวเรือนและภาคเศรษฐกิจจริง รวมทั้งการติดตามพฤติกรรมการใช้จ่ายครัวเรือนและภาวะหนี้สินของครัวเรือนเพื่อสะท้อนถึงพฤติกรรมเสี่ยง เป็นต้น

ประมาณการเศรษฐกิจปี 2546-2547

	ข้อมูลเบื้องต้น		ประมาณการ 2546		ประมาณการ 2547	
	2544	2545	15 ก.ย.46	15 ธ.ค. 46	กรณี แนวโน้ม	กรณี เป้าหมาย
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านบาท)	5,133.8	5,451.9	5,868.0	5,904.4	6,465.3	6,542.0
อัตราการขยายตัวของ GDP (ณ ราคาคงที่, %)	2.1	5.4	5.8-6.2	6.3	7.0	8.0
การลงทุนรวม (ณ ราคาคงที่, %)	1.2	6.5	9.1	9.6	13.1	15.4
ภาคเอกชน (ณ ราคาคงที่, %)	4.9	13.2	16.0	16.5	17.0	20.0
ภาครัฐ (ณ ราคาคงที่, %)	-5.2	-5.8	-6.5	-6.0	2.2	2.2
การบริโภครวม (ณ ราคาคงที่, %)	3.8	4.6	4.7	4.7	5.3	5.5
ภาคเอกชน (ณ ราคาคงที่, %)	3.9	4.9	5.8	5.7	5.7	5.9
ภาครัฐบาล (ณ ราคาคงที่, %)	2.8	2.5	-2.0	-1.2	2.8	2.8
มูลค่าการส่งออกสินค้า (พณล้านดอลลาร์ สรอ.)	63.2	66.9	75.0	77.6	88.5	89.2
อัตราการขยายตัว (%)	-6.9	5.7	12.1	16.0	14.0	15.0
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)	-5.6	11.3	8.5	10.0	9.0	10.0
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (พณล้านดอลลาร์ สรอ.)	60.7	63.4	71.3	72.6	83.5	84.2
อัตราการขยายตัว (%)	-2.8	4.6	12.4	14.5	15.0	16.0
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)	-6.3	11.1	7.0	8.0	9.0	10.0
ดุลการค้า (พณล้านดอลลาร์ สรอ.)	2.5	3.5	3.7	5.0	5.0	5.0
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พณล้านดอลลาร์ สรอ.)	6.2	7.7	7.6	7.9	8.7	8.9
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	5.4	6.1	5.4	5.6	5.3	5.4
เงินเฟ้อ (%)						
ดัชนีราคาผู้บริโภค	1.6	0.7	1.9	1.9	2.4	2.6
GDP Deflator	2.2	0.7	2.0	2.0	2.5	2.8

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 15 ธันวาคม 2546